

at pålægge straf ifølge en international forpligtelse om anerkendelse af straffedommes retskraft (ne bis in idem-virkning).

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 10 b

Den foreslåede bestemmelse viderefører med redaktionelle ændringer den gældende bestemmelse i straffelovens § 10 b, hvorefter der i de tilfælde, hvor der her i landet pålægges straf over for en person, som i en anden stat er pålagt en sanktion for den samme handling, skal ske en nedsættelse af den danske sanktion, i det omfang den udenlandske sanktion er fuldbyrdet.

Efter den gældende ordlyd omfatter forbudet ny »strafforfølgning«. Det foreslås at ændre dette udtryk til det mere nutidige udtryk »retsfølgning«. Der er herved ikke tilsigtet nogen ændring af bestemmelsens anvendelsesområde.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 11

Den gældende bestemmelse i straffelovens § 11 omfatter personer, der har dansk indfødsret eller er bosat i den danske stat. I lighed med, hvad der foreslås for så vidt angår den personelle afgrænsning efter forslaget til straffelovens § 7, § 7 a, § 8 a og § 8 b, foreslås det at udvide personkredsen nævnt i § 11 til også at omfatte personer, som har *lignende fast ophold* her i landet, jf. om dette udtryk ovenfor bemærkningerne til forslaget til straffelovens § 7.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 12

Efter den gældende bestemmelse i straffelovens § 12 begrænses anvendelsen af straffelovens §§ 6-8 ved de i folkeretten anerkendte undtagelser, f.eks. de folkeretlige regler om immunitet for fremmede stats- og diplomater mv. og af princippet om fremmede skibes ret til uskadelig passage gennem søterritoriet.

Uanset ordlyden af straffelovens § 12 antages også straffelovens §§ 9-11 (om straffemyndighed på grundlag af virkningsprincippet, om muligheden for at fravige gerningsstedets straffemaksimum og om muligheden for at fravige grundsætningen om ne bis in idem mv.) kun at kunne anvendes med de begræns-

ninger, der følger af folkeretten. Med forslaget kommer dette til at fremgå udtrykkeligt af loven.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.9 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

(retsplejeloven)

Til nr. 1 (§ 985 a)

Efter det foreslåede *stk. 1* kan Den Særlige Klageret efter rigsadvokatens begæring tillade, at retsfølgning i en sag, som er pådømt ved en domstol uden for den danske stat, og hvor tiltalte er frifundet, finder sted her i landet, når betingelserne i § 976, stk. 1, nr. 1, er opfyldt.

Den Særlige Klageret kan således tillade, at retsfølgning finder sted, hvis det ifølge en tilståelse, som tiltalte senere har afgivet, eller andre beviser, der senere er kommet for dagen, må antages, at tiltalte har begået den forbrydelse, som tiltalte er frifundet for ved den udenlandske dom. I sådanne tilfælde vil princippet om ne bis in idem ikke være til hinder for retsfølgning, jf. herved også lovforslagets § 1, nr. 1 (forslag til straffelovens § 10 a, stk. 2, nr. 2), og bemærkningerne hertil.

Efter det foreslåede *stk. 2* finder retsplejelovens bestemmelser om formkrav og om behandling af begæring om genoptagelse tilsvarende anvendelse ved behandling af rigsadvokatens begæring om retsfølgning her i landet. Det drejer sig nærmere om retsplejelovens § 979, stk. 2, 1. og 4. pkt., § 980, § 981, stk. 1 og 3, § 982, 1. pkt., og § 985.

Henvisningen til retsplejelovens § 979, stk. 2, 1. og 4. pkt., indebærer, at rigsadvokatens begæring om retsfølgning her i landet skal indgives skriftligt til Den Særlige Klageret og må angive de omstændigheder, hvorpå den støttes, og de beviser, som menes at kunne give sagen et andet udfald. Endvidere bør en udskrift af den tidligere dom medfølge tillige med en dansk oversættelse heraf.

Der foreslås ingen absolut frist for rigsadvokaten til at fremsætte begæring om retsfølgning her i landet efter forslaget til retsplejelovens § 985 a. Det forudsættes imidlertid, at retsfølgning ikke tillades, hvis begæringen ikke er indgivet inden for rimelig tid efter, at anklagemyndigheden har fået de oplysninger, der efter den foreslåede bestemmelse kan føre til retsfølgning. Ved afgørelsen af, om rigsadvokaten har fremmet sagen med rimelig hurtighed, bør det indgå, at anklagemyndigheden i sager af den omhandlede karakter normalt vil have behov for at indhente oplysninger fra udenlandske myndigheder. Herudover skal der